Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 36 (924) * miercuri 4 sept. 1963 * 8 pag. 30 bani

Din vacanță

Ce mult se bucură copiii de vacanță! Și e firesc să fie așa. De-a lungul celor aproape trei luni cît ține vacanța de vară, se întîlnesc cu atîtea lucruri interesante, în tabere, în drumeții și excursii. I-am vizitat nu de mult pe pionierii din regiunea Maramureș. Am aflat atîtea lucruri... I-am văzut în coloana demonstranților la marea sărbătoare, 23 August. Alături de oamenii muncii și ei, pionierii, raportau despre succesele obținute.

Priviți-o pe fetița din coloana a treia. E împreună cu mai mulți pionieri, care duc cu ei cîteva colivii cu porumbei. Sînt porumbeii pe care pionierii de la Școala de 8 ani nr. 2 din Baia Mare i-au îngrijit în această vacanță la cercul micilor naturaliști. Pentru ei și pentru celelalte animale și plante pe care le au la cerc, pionierii au construit noi instalații, au adus serioase amenajări serei. Și la toate acestea Godian Maria a fost în frunte. Un loc bun a obținut ea și la faza raională a concursului de... pescuit: locul 4 din 18 concurenți! In trei reprize a 30 de minute a prins 11 pești! „Se putea și mai mult dar mi-a lipsit experiența. N-am nici un an de cînd am început să pescuiesc".

La demonstrație, Bărbosu Radu de la Școala de 8 ani nr. 8 din Satu Mare a defilat într-un car alegoric purtînd în mîini o carte. Una din multele cărți în tovărășia cărora el își petrece o bună parte din timpul său liber. Radu a trecut în clasa a IV-a. E la vîrsta cînd începe să se gîndească la ce va face în viață, după absolvirea școlii de 8 ani. Nu s-a hotărît încă, dar e sigur de faptul că în orice profesie sau meserie e nevoie de cît mai multe cunoștințe. O altă pasiune a lui Radu este sportul minții: șahul. Dacă veți răsfoi însă jurnalul seriei a IV-a a taberei de la Izvoare, veți afla singuri că el a fost unul dintre cei mai buni jucători din tabără.

Folositoare a fost vacanța și pentru Macarie Ion și colegii lui din comuna Tășnad, raionul Carei. La 23 August, alături de frații lor mai mari și de părinți, au putut spune și ei că au cu ce se lăuda. De multe ori în timpul anului școlar îi puteai întîlni la gospodăria colectivă dînd o mînă de ajutor. Și în vacanță au fost nelipsiți: la strînsul spicelor, la îngrijitul animalelor ș.a.m.d. Pentru oțelarii din Hunedoara au strîns aproape 1 000 kg de fier vechi. Iar cînd la școală a început construirea unor noi săli de clasă, au venit și ei să dea o mînă de ajutor.

Alexandrescu Dana a defilat în fruntea unității. E doar președinta ei. Și pionierii o iubesc, o apreciază, pentru că Dana e, atît la școală cît și în activitatea organizației, un exemplu pentru ei. Știți însă de ce le place mai mult pionierilor de Dana? Pentru că Dana este o fată cu multă inițiativă, lucru ce face ca în unitate să se organizeze activități din cele mai interesante. Dana nu ține nimic pentru ea. În această vacanță Dana a fost în tabăra președinților de unități de la Timișul de Sus. A învățat aici cîntece pionierești, jocuri distractive, a luat parte la focuri de tabără, carnavaluri, concursuri drumeții veseli și, bineînțeles, la nelipsite excursii. Iar cînd s-a întors înapoi la școală, toate acestea a început să le pună în practică.

Și ceilalți pionieri maramureșeni se pot mîndri cu cele învățate în vacanță. Suveg Ernest din Moftinu Mic a participat la o lecție de geografie pe „viu", în excursia de trei zile organizată în regiune, Pop Adrian din Baia Mare a învățat să înoate.

Pentru toți vacanța a însemnat în afară de odihnă, noi și folositoare cunoștințe.

RADU BOGDAN

La cursurile de învățat înotul. | Sus, tot mai sus spre înălțimi!

Fier vechi oțelăriilor patriei!

Acțiuni pionierești

DIN FIER VECHI — OȚEL NOU

Una din zilele de tabără pionierii din satul Cepești, comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, au dedicat-o strîngerii fierului vechi. În scurt timp ei au reușit să adune 350 kg fier vechi. Printre cei mai harnici au fost pionierii Romila Viorica, Lasanu Cornelia, Pletia Maricica, Ursachi Cornelia și alții.

★

În zilele vacanței, pionierii din satul Lăschia, comuna Făurești, raionul Lăpuș, au colectat 500 kg fier vechi, care vor lua drumul oțelăriilor patriei.

★

Una din activitățile mult îndrăgite de pionierii din comuna Olana, raionul Drăgășani, este și acțiunea de colectare a fierului vechi. Muncind cu hărnicie ei au reușit să adune cantitatea de 860 kg de fier vechi. Diaconu Ion, Popescu Ion, Cojocaru Floarea, Popa Maria, Rizoiu Rodica, Nastase Dumitru și alții au fost printre cei mai harnici pionieri.

★

640 kg de fier vechi au adunat pionierii din satul Bodăiești de Sus, comuna Melinești, raionul Filiași. Acțiunea de colectare a fierului vechi continuă.

★

Și pionierii din comuna Plosca, raionul Alexandria, participă cu multă însuflețire la acțiunea de colectare a fierului vechi. Pînă în prezent ei au colectat cantitatea de 2 000 kg de fier vechi.

★

Pionierii din comuna Beșlii, raionul Buzău, sînt cunoscuți pentru frumoasele lor acțiuni pionierești. De data aceasta colectiviștii i-au zărit cu roabe și cărucioare umblînd din casă în casă pentru a colecta fier vechi. Mare le-a fost bucuria cînd după ce l-au cîntărit au aflat că au strîns 1 000 kg de fier vechi.

PREGĂTIRI ÎN PREAJMA NOULUI AN ŞCOLAR

Apropierea noului an şcolar a început să se facă simţită din ce în ce mai mult. În librării, forfota şi animaţia nu contenesc. Magazinele de confecţii sînt asaltate de şcolari de toate vîrstele. Şcolile proaspăt văruite sau finisate au ferestrele largi, deschise.

Există însă şi altfel de pregătiri: cele pe care pionierii şi şcolarii le fac la şcoală. La Şcoala de 8 ani nr. 6 din Brăila pionierii le-au început de mult.

O expoziţie

Într-una din zile, pe culoarul de la intrare au apărut cîteva mese pe care au fost aşezate cele mai frumoase şi reprezentative lucrări din anul şcolar trecut; obiecte executate de elevi, caiete,lucrări de control. Desigur, cea mai grea s-a dovedit a fi alegerea acestor obiecte, pentru că fiecare din cei 629 de elevi ai şcolii s-a străduit în anul şcolar trecut să execute obiecte din cele mai interesante. Veţi întîlni aici truse pentru geometrie, covoare, cămăşi cu motive naţionale, rame pentru fotografii, etajere mari şi mici. Iar lîngă

ele numele unor pionieri ca Sotir Elena, Mototolea Gheorghe, Bălan Constanţa şi alţii.

Şcoala trebuie să fie cît mai frumoasă

Pionierii de la Şcoala de 8 ani nr. 6 nu s-au oprit aici. După amenajarea expoziţiei, au pornit să înfrumuseţeze şcoala. Terenul din curte s-a transformat într-un adevărat şantier. Rondurile din faţă au fost săpate din nou, iar locul florilor veştejite l-au luat flori noi. Diveică Viorel împreună cu Bălan Ştefania au adus aceste flori tocmai de la pepiniera oraşului.

Terenurile de sport au primit şi ele o nouă înfăţişare. Dacă pasionaţii sportivi ai şcolii, care şi-au petrecut vacanţa în afara oraşului doresc să mulţumească cuiva pentru această nouă înfăţişare a terenului să se adreseze lui Bărbuţă Mihalache şi lui Minea Veniamin. Nici interioarele nu au fost uitate. Multe din micile etajere executate de elevi şi-au găsit întrebuinţarea aici, drept suporturi pentru frumoase glastre cu flori.

Şi două... surprize

Deşi sînt surprize, e bine, dragi copii, să le cunoaşteţi şi voi. Pînă la deschiderea anului şcolar aveţi timpul să pregătiţi şi voi astfel de surprize, sau altele asemănătoare. Prima e rezervată tuturor elevilor din şcoală şi aparţine detaşamentului clasei a VI-a B. Şi-acum, închideţi puţin ochii şi imaginaţi-vă o clasă cu pereţi albi, imaculaţi, cu bănci noi, strălucitoare. Pe tabla curată ca niciodată scrie: „Bine aţi venit, dragi colegi!". Dar uitaţi-vă ce e pe bănci. Fiecare elev are pregătite cărţile învelite în celofan. Iar alături de ele, o floare. Prima floare din acest an şcolar...

Cea de a doua surpriză e destinată „bobocilor" dintr-a-ntîia. O delegaţie formată din pionierii fruntaşi din unitate îi vor întîmpina în prima lor zi de şcoală. Le vor înmîna flori şi mici daruri, îi vor conduce prin şcoala în care vor învăţa opt ani de zile.

R. ADRIAN

Concursul nostru pentru „CEL MAI FRUMOS JURNAL DE EXCURSIE"

DOUĂ ZILE LA MUNTE

Excursia noastră la munte a fost pregătită cu cîteva zile mai înainte.

Excursioniştii: detaşamentul 3 al unităţii de pionieri de la Şcoala de 8 ani Găujani, comuna Boişoara, raionul Rm. Vîlcea, cu un electiv de 24 pionieri, împreună cu tovarăşii profesori Gheorghe Ion, Ioana Frîntu şi tovarăşa instructoare superioară Maria Pîrjol. Scopul: vizitarea stînei de oi şi de vaci a G.A.C. „Steagul Roşu" din localitate, ce se află în munţii Stîna Mare şi Arsuri.

18 august. În zori de zi, toţi cei 24 de pionieri ne aflam în curtea şcolii, echipaţi, gata de drum. Tovarăşa instructoare superioară ne-a controlat ţinuta, materialele, ne-a anunţat încă o dată programul şi ne-a dat unele sfaturi pentru drum. Gorniştii anunţă plecarea. După vreo 3 km am intrat în pădure. Ajunşi la pepiniera silvică cercetăm varietăţile de răşinoase, unele mai mari, altele mai mici, aliniate pe brazde ca soldaţii. Pădurarul Aurel Paroş ne-a vorbit despre lucrările de întreţinere şi ne-a arătat plantaţia de pin din apropiere. Ne-a însoţit apoi pînă am intrat în zona bradului bătrîn. Orele 9. Am ajuns în muntele Clăbucet. Un popas de 30 de minute. După ce tovarăşul profesor de istorie ne-a explicat istoricul locurilor, am plecat mai departe. De acum ne-am despărţit în două grupe, luînd-o pe direcţii diferite, cu punct de întîlnire la orele 12, pe muntele Călugărul. Trecem Zănoaga. Admirăm farmecul pădurii de brad cu turmele de oi din poieni şi izvoarele şerpuind printre stînci. În gălăgia noastră, zărim zburînd, dintr-un vîrf de brad, o pasăre mare, frumoasă. Este cocoşul de munte! ne spune tovarăşa instructoare. Străbatem Mesteacănul şi la orele 16 ajungem la stîna de oi a colectivei din muntele Stîna Mare. Baciul, nenea Ion Piloiu, era singur la stînă. După ce ne-am amenajat corturile şi am pregătit totul pentru focul de tabără, am mers la stînă. Nenea Ion ne povesteşte că gospodăria agricolă colectivă are la stîna aceasta 800 de mînzări şi că a obţinut pînă în prezent de la fiecare 4 kg brînză telemea şi aproape tot atîta brînză de burduf. Am trecut în camera unde se aflau burdufii aşezaţi frumos pe paturi, de parcă erau nişte ursuleţi culcaţi. Ne-a explicat apoi felul în care se prepară brînza şi urda.

S-a înserat. Ciobanii şi-au aranjat oile, apoi, împreună, am servit masa de seară: mămăliguţă caldă cu brînză şi urdă şi renumita mîncare de la stînă — balmeşul. După masă, în jurul focului de tabără am desfăşurat programul artistic format din cîntece şi poezii pe tema „Îţi mulţumim, partid iubit, pentru copilăria noastră fericită". Ciobanii, care de altfel fac parte din echipa de fluieraşi a căminului cultural, au cîntat şi ei din fluiere. S-a încins apoi hora... după care, în jurul ciobanilor, ascultăm povestiri despre viaţa de la munte.

Tîrziu, cînd doar dulăii mai vegheau în jurul oilor, am adormit şi noi pe paturile de cetină, pregătite sub corturi.

19 august. Orele 5. Gorniştii sună deşteptarea. Pe răcoare ne-am spălat cu apă rece de izvor, apoi ne-am pregătit echipamentul. Între timp ciobanii mulseseră oile şi plecau cu ele la iarbă. Am mulţumit, luîndu-ne rămas bun. Orele 7. Am plecat din nou la drum. Am străbătut munţii Vemeşoaia şi Olanu, iar la orele 11 am ajuns la stîna de vaci din muntele Arsuri. Cele 180 de vaci erau de staişte în pădure. Am vizitat stîna şi saivanele. Aici, nenea Gheorghe Mohanu prepară telemea. La masă ne-a servit şi pe noi cu produsele stînei. După un popas de 3 ore, am plecat spre casă. Ne strecurăm uşor pe potecile înguste, printre stîncile de piatră, pînă ce coborîm în Valea Boii. Privim de departe apa limpede şi jocul la soare al păstrăvului...

Detaşamentul nr. 3, unitatea de pionieri de la Şcoala de 8 ani, satul Găujani, comuna Boişoara, raionul Rm. Vîlcea.

Daruri pentru şcoala dragă. După ce fiecare a colecţionat diferite insecte, acum, împreună, pregătesc insectarul.

Şezătoarea

De departe, se aud cîntecele vesele ale pionierilor din tabără. Asta însă nu miră pe nimeni. Doar în vara aceasta pionierii de la Şcoala de 8 ani nr. 12 din Ploieşti au avut atîtea şi atîtea zile pline de bucurie! Au fost în excursie la Bucov unde au organizat concursul „pescarilor", au fost în pădurea de la Păuleşti, au vizitat rafinării, întreprinderi. În alte zile, au rămas în tabără, au citit minunate cărţi, au învăţat cîntece şi poezii. Iată, acum copiii au un nou prilej de bucurie: şezătoarea literară pe care o pregătesc de cîteva zile. Au intitulat-o „Frumoasă eşti, patria mea" şi vor să-şi amintească împreună despre locurile pe unde au trecut anul acesta, sau în anii trecuţi. Despre Bicaz, Borzeşti, Oneşti, Hunedoara, Galaţi, Brăila, litoralul Mării Negre fiecare îşi aminteşte cu plăcere, cu interes. „Călătoria" prilejuită de şezătoarea literară este întreruptă din cînd în cînd de vesele cîntece populare, de cîntece pionereşti avîntate. Se ştie, Vasilache Ioana dintr-a VII-a este neîntrecută în interpretarea cîntecelor populare, Todor Andrei dintr-a V-a are, de asemenea, o voce plăcută. Recitatori, nu vă mai spun cît de mulţi sînt!

Mulţi dintre recitatorii şezătorii de astăzi s-au străduit să găsească şi să înveţe poezii noi. Şi multe cîntece sînt noi. Aceasta, pentru că pionierii au început să se gîndească la deschiderea noului an şcolar. Şi cum altfel, decît în atmosferă de sărbătoare cu cîntece şi veselie poate fi întîmpinat acest eveniment? Aşa că pionierii taberei au folosit şi prilejul şezătorii literare pentru a se pregăti de o nouă sărbătoare: deschiderea noului an şcolar.

E. MĂNESCU

Chiar şi cele mai pasionante jocuri, discuţii au fost amînate şi, pionierii taberei de la Timişul de Sus s-au adunat laolaltă. Motivul? Se învaţă un nou cîntec.

În aer liber

Din corturile taberei de la poalele Păltinişului se vedeau Cheile Cibinului şi culmile Fîntînelelor, iar dacă te deplasai pînă în vîrful Onceşti, pe vizibilitate bună vedeai Cheile Turzii. Cu ajutorul binoclului puteai să vezi peste Podişul Transilvaniei, vîrfurile Călimanului.

Aici, în mijlocul naturii, pionierii sibieni au petrecut zile de neuitat. Preocuparea principală — excursiile. Va fi timpul bun? Se consultă buletinul meteorologic. Treabă făcută cu deosebită plăcere cu ajutorul staţiei de radio emisie-recepţie YO-6-KEC, de pionierii Micloş Ion din clasa a VII-a, Şcoala de 8 ani nr. 1, Sărăţeanu Emil din clasa a VI-a, Şcoala de 8 ani nr. 12 şi alţi radio-amatori cu aceeaşi vîrstă şi... calificare.

Urcînd şi coborînd printre rămurişuri, în frunte cu instructorul de pionieri, în spate cu rucsacul şi în rînd cu voia bună, pionierii găseau prin desişuri şi păduri loc potrivit pentru a da frîu liber fanteziei. De aceea nu-i de mirare dacă ei deveneau pe neaşteptate curajoşi exploratori care întocmeau hărţi, ierbare şi insectare, iar un simplu cîine ciobănesc devenea lup sau urs. Ba o pisicuţă blîndă de la o stînă a luat înfăţişarea fioroasă a unei pisici sălbatice în atac. Despre asta ar putea povesti mai interesant pionierii Bozan Mihai, Olaru Gheorghe, Diţa Rădulescu şi alţii. Explicabil! În Cheile Cibinului există o rezervaţie naturală. Uneori, noaptea, şopotitul molcom al pîrîului din apropiere putea fi luat drept tropotul mistreţilor.

Dar... corturile sînt bine păzite şi somnul e foarte dulce... Aceeaşi bună dispoziţie şi la Băile Ocna Sibiului în parcul staţiunii unde, printre salcîmi şi mălini, s-a mutat tabăra. Aici, preocuparea principală — băile în apa sărată a lacurilor şi vizite la gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din localitate. Aici, le-a plăcut în mod deosebit sectorul zootehnic.

Organizaţi de Comitetul U.T.M. al oraşului Sibiu şi Casa pionierilor, pionierii plecau din taberele locale în serii de cîte 3 zile la tabăra în corturi unde petreceau minunate zile de vacanţă.

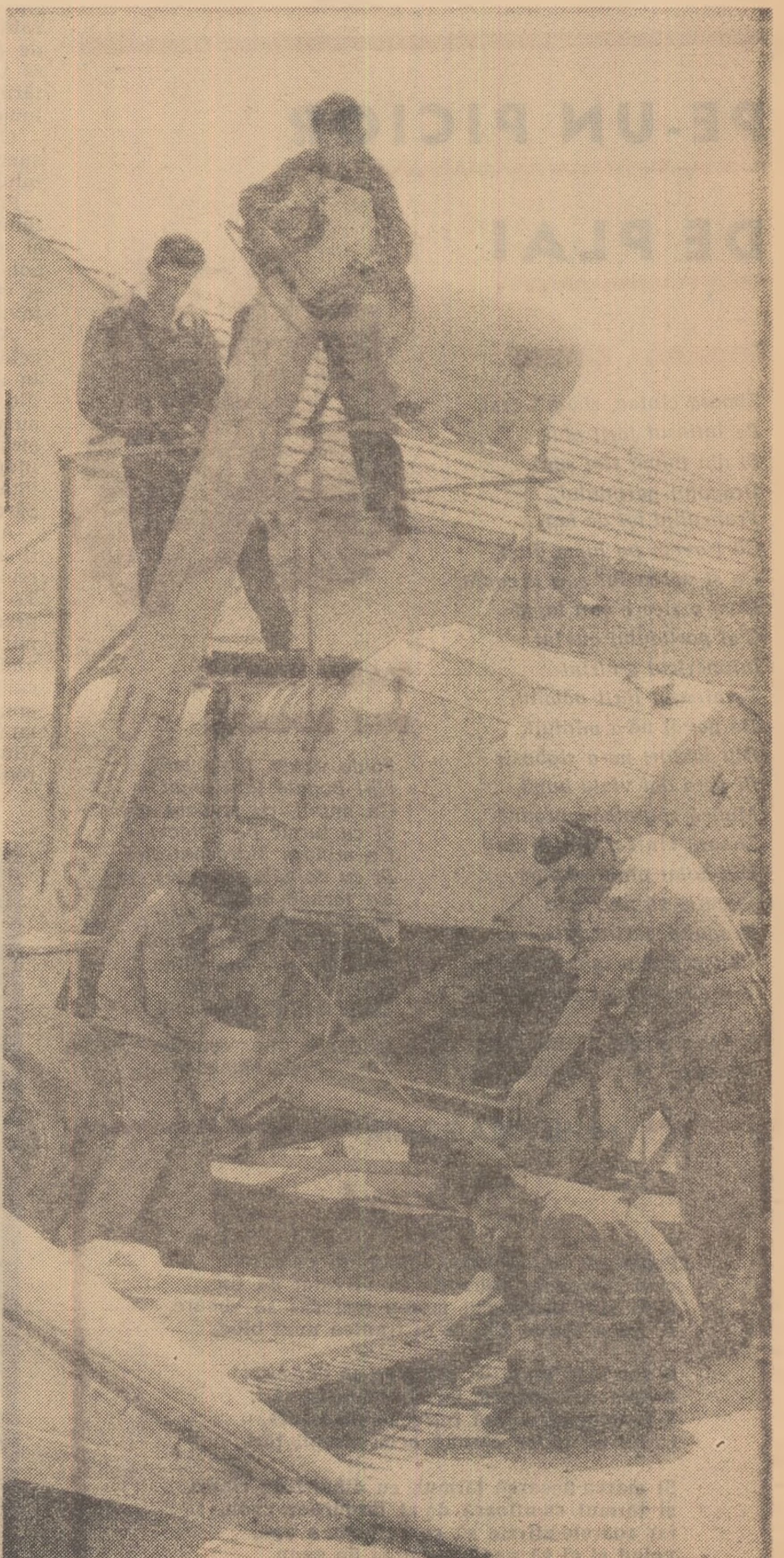
Hărnicie

Iniţiativa de a reamenaja baza sportivă orăşenească au primit-o cu multă bucurie pionierii. Alături de utemişti, pionierii au ajutat la nivelarea terenului, la transportul stîlpilor şi scîndurilor necesare pentru împrejmuirea terenului. Apoi au dat o mînă de ajutor şi la marcarea terenului.

Şi... nu mică ne-a fost bucuria cînd în prima duminică am asistat la un frumos meci de fotbal.

ANDEA PETRU
Moldova Nouă,
regiunea Banat

In practică la S.M.T. Elevii şcolii profesionale de mecanici agricoli fac cunoştinţă cu diferite tipuri de maşini

LA ÎNSCRIERE

Treptat, treptat, zarva, schimburile de păreri, discuţiile s-au potolit. Acum, în cancelaria Centrului şcolar agricol din Brăneşti, regiunea Bucureşti, n-a rămas decît tovarăşul director. Se uită gînditor la maldărul de dosare lăsate de copii. Ia unul şi-l răsfoieşte, apoi altul şi altul... Ele cuprind fel de fel de acte. Tovarăşul director însă, se opreşte mai mult asupra primei coli de hîrtie acoperită cu litere de copil grijuliu să scrie cît mai frumos. Aici, pe această coală intitulată „cerere" sînt adunate cele mai frumoase visuri de viitor. **„Vă rog să mă înscrieţi la concursul de admitere, am terminat şcoala elementară cu note bune..."**, spune un băiat în cererea lui. Şi, într-adevăr, certificatul de absolvire arată că pionierul Burlacu Nicolae din comuna Axintele, raionul Lehliu, are numai note de 9 şi 10. Din fotografie, tovarăşului director îi zîmbeşte un băiat cu părul scurt, cu ochii veseli. Imaginea însă se întregeşte... Iată-l pe Nicolae în bancă, ascultînd preocupat explicaţiile profesorului, iată-l pe terenul de sport, în laborator, pe cîmp. Este tot mai înalt, mai puternic şi mai sigur pe el. Iată-l şi absolvent al Centrului agricol şcolar — el va fi acela care va avea grijă să ţină cu cea mai mare siguranţă socotelile gospodăriei colective. Şi nu va fi prea uşor, se gîndeşte tovarăşul director, amintindu-şi de gospodăria din Axintele, înfiinţată în 1959 şi care merge tot mai bine, care proiectează tot mai multe construcţii, luptă pentru recolte tot mai bogate.

„Consiliul de conducere al G.A.C. „Pămînt desţelenit" din comuna Săpunari, raionul Lehliu, recomandă pe fiul colectivistului Ion Colceru să urmeze cursurile Centrului agricol...

Nu ştiţi cît de bucuros şi, desigur, mîndru a fost Marin cînd a primit recomandarea gospodăriei colective. Bineînţeles, s-a ţinut seama, în primul rînd, că în şcoală a învăţat bine. Şi-apoi de cîte ori, împreună cu ceilalţi pionieri din unitate, n-a fost şi el la gospodăria colectivă! Şi de multe ori a dovedit cît de harnic şi preocupat de munca gospodăriei este el. „Nu-l voi face de ruşine nici pe tata, şi n-am să zădărnicesc nici aşteptările colectiviştilor care m-au recomandat", a mărturisit Marin prietenilor cu care a vorbit îndelung despre şcoala la care s-a înscris.

„Au venit copii buni la şcoala noastră", se bucură tovarăşul director. Şi gîndul îi zboară la absolvenţii de anul trecut, care au încheiat anul şcolar fără nici un corigent, nici un repetent. De ce nu s-ar întîmpla şi anul acesta la fel? Doar au toate motivele să înveţe numai foarte bine! Şcoala este mare şi frumoasă, cu etaj. La cantină elevii au obiceiul să spună că mănîncă „ca acasă". Ei au dormitoare frumoase cu încălzire centrală, iar timpul liber şi-l petrec pe terenul de sport, la bibliotecă. **„Bucuria noastră cea mai mare**, ne-a mărturisit tovarăşul director, Dîrzu Mefodie, **este atunci cînd primim scrisori din diferite gospodării în care este lăudat, fie un tehnician agricol, fie un veterinar, fie un tehnician contabil, absolvent al şcolii noastre. Şi scrisori din acestea primim mereu..."**

Să ne despărţim de tovarăşul director. Are treabă. Răsfoieşte un dosar, apoi altul şi altul...

E. TOFAN

Cînd l-a sădit, era un puiet plăpînd. Dar puietul a crescut, iar acum își arată dărnicia: mere rumene, mari, gustoase, spre bucuria fetiței care l-a îngrijit cu dragoste, zi de zi.

PE-UN PICIOR DE PLAI

ZBOARĂ CÎNTEC

Zboară cîntec, zboară grai,
Pe întinsul țării plai
Și din inimă să-i spui
Dragului partidului,
Frunzuliță foi de fag,
Că l-avem pe lume drag,
Ca și vorba lui că-i dreaptă,
Cum o zice e și-n faptă.
C-al partidului cuvînt
Întunericul a-nfrînt
Pe-ntregul țării pămînt,
De nevoi ne-a mîntuit,
Din lanțuri ne-a slobozit
Și ne-a dat viață bună,
Muncă spornică-mpreună.
Zboară cîntec, zboară iar,
Din hotar pînă-n hotar
Bucuria să ni-o spui
Dragului partidului,
Că-i scrisă-n inimi și-n cînt
S-o știe-ntregul pămînt.

(Auzită de Chira Vera în comuna Văleni, raionul Lăpuș).

ȚARA TOATĂ NI-I BOGATĂ

Foaie verde, foaie lată,
Ni-i bogată țara toată
Cu munți, cu izvoare reci
Și cu turme pe poteci;
Cu mîndre hidrocentrale
Și cu doinele pe cale;
Ca tarlale aurii
Și tractoare mii și mii;
Cu fabrici și cu uzine,
Cu comorile din mine,
Cu viața nouă, plină,
De belșug și de lumină.

(Culeasă din comuna Bacia, reg. Hunedoara)

MIHU DRAGOMIR

Litoral

Punctînd dezlănțuirea solară de culoare,
cînd marea se frămîntă în vîlvătăi de foc,
siliți sînt pescărușii mereu mai sus să zboare,
să nu-și reteze zborul în fruntea unui bloc.

E aur roșu plaja — și-ncepe să danseze,
o dată cu-nserarea, un abur alb în zări.
S-a revărsat o țară întreagă pe faleze,
ca-ntr-un ghioc răsună ecou-ntregii țări.

Și marea-ncearcă țărmul, cu dibuiri de clape,
și țărmul se-nfioară de-al largurilor zvon,
iar soarele-ntîrzie să se cufunde-n ape,
voind și el să vadă serbarea de neon.

ÎN PRAG DE NOU AN ȘCOLAR

Zilele frumoase de vacanță sînt pe sfîrșite. Cu fețele bronzate de soare, cu tolbele pline de amintiri de neuitat, copiii se întorc de pe drumeagurile țării, pe care au străbătut-o în lung și-n lat.

Curînd, se va auzi din nou sunetul de toamnă al clopoțelului.

Prin grija părintească a partidului, mulți dintre pionieri și școlari vor învăța în școli noi, cu miros proaspăt de var și vopsele, cu multă lumină în tavan și în ferestre.

Așa, de pildă, alături de cele 300 de școli noi construite în ultimii zece ani în localitățile ploieștene, în vara aceasta au mai apărut alte 262 săli de clasă, precum și localurile școlilor medii cu 16 clase de la Ploiești, Moreni și Rîmnicu Sărat.

Astfel de surprize frumoase îi așteaptă și pe școlarii din regiunea Oltenia. La Craiova și Tr. Severin, constructorii au predat zilele acestea două noi localuri de școli. Sînt avansate lucrările la noile localuri de școli medii și de opt ani, aflate în construcție în comunele Galicea Mare, Sadu, Ciupercenii Noi și în altele din regiune. De la începutul anului, în comunele și satele regiunii au fost construite și date în folosință peste 160 noi săli de clasă.

Pregătirile pentru noul an de învățămînt se desfășoară din plin și pe meleagurile bănățene. Din fondurile alocate de stat, anul acesta, la Reșița, Arad, Oțelul Roșu și în alte localități, se ridică mai multe școli de 8 ani, iar la Timișoara se construiește un cămin cu 350 de locuri pentru elevii școlii profesionale de construcție. Toate aceste construcții se află în stadiul de finisare.

Și în celelalte regiuni ale țării, pe mulți pionieri și școlari îi așteaptă noi localuri de școală, înălțate în vara aceasta.

Față de anul școlar 1938—1939, numărul elevilor care învață în prezent în școlile de cultură generală, aproape s-a dublat, iar numărul celor care învață în școlile profesionale, tehnice și tehnice de maiștri, a crescut de peste patru ori.

AL. MIHU

EUGEN FRUNZĂ

Despre sport

Un răspuns pe săptămînă

Multe scrisori primite la redacție se ocupă de sport. Așa, de pildă, ne scriu Ilie Ion din Cioroboreni, regiunea Oltenia, Chioru Florin din aceeași comună și Drăgulescu C. Emil din Stroești, regiunea Argeș. Lor și încă multora pe care îi pasionează sportul, aș vrea să le răspund prin cîteva rînduri. De fapt e vorba de o întîmplare la care am fost de față.

Pe un loc viran din cartierul meu se adună zilnic o mulțime de copii din vecinătate. Adesea se desfășoară aici adevărate întreceri sportive. Îmi face mare plăcere să stau și să-i privesc. Mai cu seamă cînd se împart în două echipe și joacă fotbal. Cel mai bun de pe teren e, de obicei, unul Traian, elev în clasa a 5-a, băiat înalt și zdravăn, cu picioare lungi și solide. Cînd fuge Traian cu mingea, rar se încumetă careva să-i stea în cale. Într-adevăr, știe să joace, are pasul spornic și dibăcie tehnică. Dar dacă acestea sînt însușiri bune pentru care merită toată lauda, în schimb, comportarea sa în timpul jocului trebuie condamnată. Știți ce face Traian? Știind că e mai înalt și mai puternic decît ceilalți, dînsul lovește în stînga și în dreapta, împinge cu mîinile, sare în spinarea adversarului, înjură, pune piedică și nu vrea să știe de nici o regulă a bunei cuviințe.

Zilele trecute am fost martor la o scenă foarte urîtă. Alergînd spre poarta echipei lui Traian, un băiat mai mic de vîrstă și de stat, mi se pare că-l cheamă Valentin, a reușit să treacă de patru jucători și să ajungă în fața portarului. Dar, cînd să tragă în minge, s-a pomenit că-l izbește cineva din spate cu atîta putere încît a căzut rău de tot, zdrelindu-și mîinile și genunchii. Cine credeți că l-a împins? Bineînțeles, Traian! Și încă mai rîdea ca un învingător adevărat! Ce rușine!

N-am mai putut răbda și am sărit de la locul meu.

— Vino încoace, Traian! — l-am chemat. Tu crezi că e frumos ceea ce faci? Asta înseamnă joc?

— Dar ce să fie? — m-a înfruntat obraznic

— Vrei să afli de la mine? Ei bine, află că te comporți ca un bădăran, nu ca un sportiv. Ar trebui să te pedepsească toți prietenii și să nu te mai admită în echipă. Întrecerea sportivă nu e bătaie golănească. Aici se folosesc priceperea, dîrzenia, ușurința de mișcare, măiestria, nu pumnul și ciomagul. Du-te imediat la Valentin și cere-i scuze! Iar altă dată, dacă te mai prind că-ți brutalizezi colegii, să știi că anunț detașamentul de pionieri și conducerea școlii ca să te pună în discuție.

S-a dus Traian și i-a cerut scuze lui Valentin, deși nu prea părea convins că am dreptate. Eu însă cred că-și va băga mințile în cap și, în viitor, se va purta ca un sportiv.

Și acum, dragii mei, vreau să vă rog ceva. Ori de cîte ori veți întîlni asemenea obiceiuri rușinoase, nu rămîneți nepăsători. În sport, ca și în viața de toate zilele, n-au ce căuta necinstea și grosolănia.

Un nou telescop construit pentru uzul școlilor, la Întreprinderea de material didactic din Capitală

„MARŞUL PENTRU DREPTURI CIVILE"

Cu mai bine de o sută de ani în urmă, preşedintele Statelor Unite ale Americii, Abraham Lincoln, a semnat istorica proclamaţie cu privire la eliberarea populaţiei de culoare de sub jugul sclaviei. Dar vîrfurile reacţionare din guvern, rasiştii, n-au tradus în viaţă această proclamaţie. De aceea şi acum, populaţia de culoare din S.U.A., care numără circa douăzeci de milioane de oameni, nu are drepturi egale cu ceilalţi cetăţeni ai ţării. De obicei, salariul unui muncitor negru nu reprezintă nici jumătate din salariul unui muncitor alb. Copii negri nu sînt primiţi să înveţe în şcoli alături de copii albi. În multe oraşe ale S.U.A., numeroase instituţii de artă şi cultură, parcuri, restaurante, autobuze etc. poartă ruşinoasa inscripţie: rezervat numai pentru albi. Iată de ce, populaţia de culoare a desfăşurat, de-a lungul deceniilor, o inverşunată luptă pentru desfiinţarea discriminărilor rasiale. „Marşul pentru drepturi civile", organizat săptămîna trecută la Washington, la care a luat parte peste 200 000 de oameni din toate colţurile ţării, a constituit o nouă etapă importantă în lupta pe care o desfăşoară populaţia de culoare pentru egalitate în drepturi cu ceilalţi cetăţeni ai S.U.A. Această importantă manifestare de masă a populaţiei de culoare n-a rămas fără urmări. După cum recunoştea ziarul „Ney York Herald Tribune", *de acum încolo, discutarea problemei negrilor se va desfăşura într-o atmosferă cu totul diferită faţă de cea care a precedat acest eveniment.* Şi fără îndoială că nu va mai trece mult timp pînă cînd lupta hotărîtă a populaţiei de culoare va duce la desfiinţarea definitivă a asupririi rasiale, iar negrii din S.U.A. vor fi egali în drepturi cu ceilalţi cetăţeni ai ţării.

LA 9 SEPTEMBRIE SE ÎMPLINESC 19 ANI DE LA ELIBERAREA BULGARIEI DE SUB JUGUL FASCIST.

Minunate sînt zilele de vacanţă!

În fotografie: un grup de pionieri de la cercul de navomodele de pe lîngă Palatul pionierilor din Sofia lansînd la apă două noi... „nave".

Colţul curioşilor

Mai mulţi cititori şi-au exprimat în scrisorile lor dorinţa de a afla:

Ce s-ar putea realiza cu sumele cheltuite pentru înarmare?

Mai întîi, trebuie arătat că omenirea a adus în decursul vremurilor un tribut imens pentru satisfacerea scopurilor de jaf şi de cotropire ale claselor exploatatoare. S-a calculat, de exemplu, că cu sumele cheltuite pentru războaiele din ultimele cinci milenii şi jumătate din istoria universală s-ar putea confecţiona un brîu de aur cu lăţimea de 10 km, grosimea de 8 m şi lungimea suficientă pentru a cuprinde globul pămîntesc la ecuator — adică lung de 40 000 km.

Dar, pot fi oare calculate lacrimile, suferinţele, milioanele de vieţi omeneşti care au pierit în focul războaielor?

Anual, omenirea cheltuieşte circa o sută de miliarde de dolari în scopuri militare. Ce s-ar putea realiza cu această sumă dacă ar fi investită în scopuri paşnice? Dacă, de exemplu, numai 15—20 la sută din cheltuielile militare actuale ale S.U.A. ar fi investite în construcţia de locuinţe, s-ar putea construi suplimentar 500 000 de case noi şi s-ar asigura de lucru la 800 000—900 000 de muncitori din industria americană de construcţii şi din ramurile care o deservesc.

După calculele specialiştilor, cu cele o sută de miliarde de dolari s-ar putea procura utilaje pentru 300 termocentrale, a căror capacitate ar echivala cu întreaga putere energetică instalată în lume; 300 rafinării de ţiţei cu o capacitate egală cu capacitatea de prelucrare a întregii extracţii de ţiţei din lume; 1 600 fabrici de zahăr, 200 fabrici de cauciuc sintetic, 1 000 fabrici de îngrăşăminte minerale. Suma mai sus amintită ar fi suficientă pentru a se putea construi case pentru 9 000 000—10 000 000 de familii!

Aşadar, este destul să cunoaştem aceste date comparative pentru a ne da seama ce binefacere ar fi pentru omenire dezarmarea — scop pentru care luptă consecvent toate ţările socialiste, popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă.

Un nou sistem de vînzare a rechizitelor pentru elevi

C.L.D.C.-Bucureşti a iniţiat un nou sistem de vînzare a rechizitelor şcolare, care asigură o deservire mai rapidă a elevilor. La fel ca şi la manuale, se organizează seturi care cuprind toate rechizitele necesare pentru fiecare clasă. Deci elevul, cînd cumpără, găseşte reunite la un loc toate rechizitele care-i trebuie. Acest sistem se foloseşte pentru vînzarea rechizitelor la clasele I—IV şi se aplică în peste 30 de librării ale Capitalei. Dintre ele amintim librăriile „George Coşbuc", „Mihail Eminescu", „Tineretului", „Librăria copiilor", librăriile nr. 74, 79, 73, 34 etc. În aceleaşi librării va continua, bineînţeles, şi sistemul de vînzare obişnuit.

O EXCURSIE FRUMOASĂ

Pionierii din satul Kobleskova, cunoşteau destul de bine rîul Aheloi, că doar trece chiar pe lîngă casele lor, iar mulţi dintre copii s-au şi scăldat în apele lui răcoroase. Într-o zi însă, în această vacanţă, cineva a venit cu o propunere: ce-ar fi să se organizeze o excursie pe cursul rîului, pînă la izvoare? Propunerea a fost îmbrăţişată de toţi şi, cu rucsacuri în spate, în frunte cu profesorii de geografie şi ştiinţe naturale, au pornit la drum...

Cu acest prilej, pe lîngă că au văzut priveliştea minunată de la izvoarele rîului, au strîns şi cîteva colecţii frumoase de plante şi insecte pe care, la întoarcere, le-au expediat Institutului de ştiinţe naturale de pe lîngă Academia R.P. Bulgaria.

CĂPRIOARELE

Pădurea seculară din localitatea Voden a adăpostit şi anul acesta corturile pionierilor veniţi aci să-şi petreacă o parte din frumoasele zile ale vacanţei de vară.

Pionierii au la îndemînă în tabără mai multe terenuri de sport, pot viziona filme de cîteva ori pe săptămînă, au în fiecare zi o masă gustoasă, hrănitoare.

Ceea ce îi atrag însă pe copii cel mai mult sînt... căprioarele. Acestea se află într-un parc zoologic, chiar lîngă tabără. Aşa că nu-i de mirare să vezi pe mulţi copii hîrjonindu-se în joacă cu căprioarele, cărora ei le dau din mînă iarbă crudă, culeasă de lîngă rădăcinile copacilor.

Ei nu merg la şcoală

Pe teritoriul sudic al continentului american, în Argentina, trăiau odinioară, faimoase triburi indiene libere. Datorită însă atacurilor cuceritorilor europeni, mulţi băştinaşi au pierit în lupta inegală cu cei care aveau să le ocupe pămînturile. Puţinii indieni care au supravieţuit, sînt ţinuţi într-o cumplită stare de înapoiere, fiind siliţi de stăpîni să lucreze din zori în noapte, în exploatările forestiere din munţi sau pe plantaţiile de trestie de zahăr.

Alături de părinţi, lucrează şi fiii băştinaşilor, din cea mai fragedă copilărie. Goi şi flămînzi, el sînt lipsiţi de posibilitatea de a merge la şcoală, sînt ţinuţi în mizerie şi ignoranţă.

În fotografie: unul dintre urmaşii vechilor triburi indiene din Patagonia (Argentina).

Crima ei: VREA SĂ ÎNVEŢE

Anite Woods are 12 ani. Şi, deşi chipul îi e negru ca smoala, ochii ei strălucesc inteligenţi sub fruntea mare, luminoasă, peste care pică, uneori, răzleţii cîrlionţi ai părului ei ondulat. Cunoscuţii şi prietenii spun adesea despre Anite: „E un copil tare inteligent... înzestrat. Ar trebui să înveţe..."

Acum Anite s-a trezit, s-a îmbrăcat repede şi a ieşit în poartă, deşi coloana manifestanţilor mai are pînă să plece.

Cînd au ajuns în centrul oraşului Birmingham însă, poliţia s-a repezit asupra manifestanţilor. Erau în coloană şi alţi albi — albi care au înţeles că între ei şi negri nu-i decît o deosebire, neimportantă — culoarea pielii.

S-au repezit poliţiştii şi în coloana copiilor. Pe Anite a înşfăcat-o un găligan cît toate zilele:

— Vrei libertate, da? — a rînjit el, şi a zvîrlit-o în duba poliţiei.

Anite a fost dusă apoi la închisoare. Dar nu era de fel singură. Acolo se mai găseau 110 fetiţe negre, ca şi ea.

Un ziarist a venit să stea de vorbă cu fetiţele. Le-a găsit într-o cameră închisă, înăbuşitoare: alături de Anite mai trăiau aci 19 fete.

— Dacă mă eliberează, — a declarat Anite ziaristului — voi manifesta din nou pentru libertatea negrilor! Pînă o să obţinem această rîvnită libertate!

— Dar ce este libertatea? — a întrebat-o ziaristul.

Fetiţa a zîmbit.

— Libertatea înseamnă drepturi egale pentru negri ca şi pentru albi, înseamnă să pot învăţa în orice şcoală aş dori, să intru în oricare magazin sau cinematograf, fără teama că voi fi aruncată în stradă ca un cîine. Libertate înseamnă ca şi tatăl meu să poată căpăta o slujbă omenească...

Ziaristul a plecat — Anite şi celelalte fetiţe au rămas în spatele gratiilor.

De atunci, ziarele au scris despre multe demonstraţii pentru apărarea drepturilor negrilor, demonstraţii care au avut loc nu numai în Birmingham, dar şi în alte oraşe americane. Lupta pentru libertate, pentru demnitatea omului, continuă pe tot cuprinsul Statelor Unite. Şi ea va triumfa.

E. E.

CONSTRUCŢII CU COFRAJE GLISANTE

Marele volum de construcţii necesar a se realiza, a pus problema accelerării ritmului de construcţii, ceea ce a dus la aplicarea unor metode noi de construcţii, mai rapide, mai economice şi de proporţii mai mari.

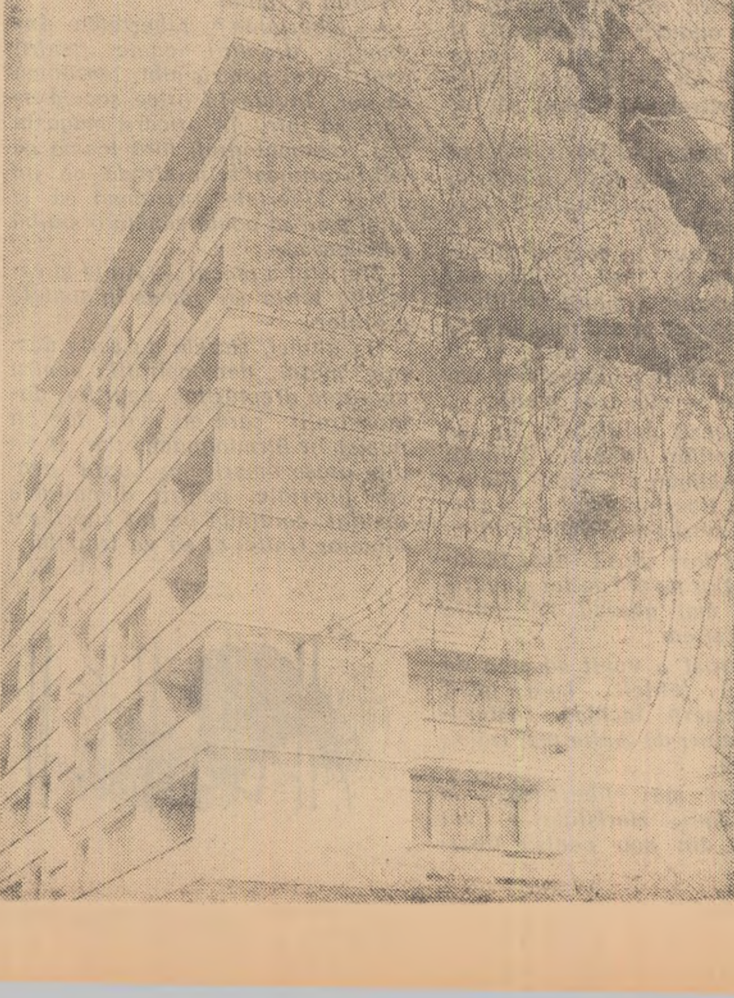
Astfel de metode noi care sînt folosite actualmente în construcţiile social-culturale din ţara noastră sînt: folosirea pe scară largă a elementelor prefabricate, a elementelor spaţiale, executarea blocurilor turn cu ajutorul cofrajelor glisante (alunecătoare) etc.

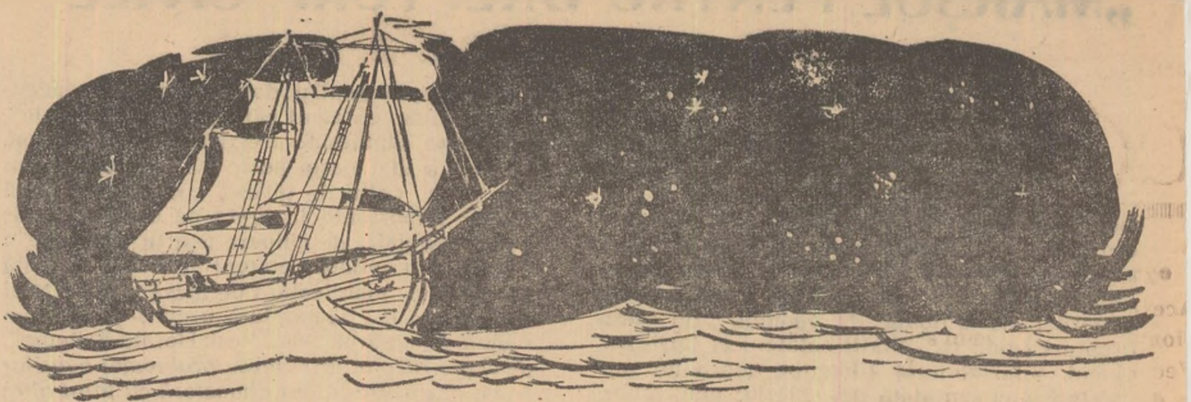
Sistemul de construcţie cu ajutorul cofrajelor glisante este folosit cu mare randament economic la construcţiile din beton armat mai înalte de 8 metri şi în special la blocurile turn.

Pentru prima oară în ţara noastră acest sistem a fost folosit în construcţii la Mamaia, iar apoi la Constanţa la construcţii de locuinţe. Cu ajutorul acestui sistem se execută din beton armat întîi pereţii camerelor, urmînd ca apoi să se execute planşele ce delimitează etajele. Pentru a se înţelege mai clar sistemul de execuţie, vom arăta cum se realizează un perete al unei camere, ceilalţi trei pereţi, executîndu-se în mod analog. Pentru realizarea (glisarea) unui perete se confecţionează două panouri de cofraj egale cu lungimea zidului, de lăţime 1,20 m, care sînt montate unul în faţa celuilalt la o distanţă egală cu grosimea zidului. Zidul este pe o fundaţie de beton. Aceste panouri sînt prinse de o pompă electrohidrostatică. Această pompă este astfel construită că permite trecerea prin centrul ei a unei tije metalice. În momentul cînd se realizează contactul electric, pompa începe să funcţioneze şi se deplasează în sus pe tija metalică, trăgînd după ea şi amîndouă panourile de cofraj. Între cele două panouri se toarnă beton pe măsură ce se ridică pompa şi deci şi panourile, betonul rămînînd pe loc şi creîndu-se un gol care este umplut încontinuu. Prin deplasarea cofrajelor în sus ne rămîne betonul în pereţi gata turnat, iar deasupra se toarnă mereu pînă cînd se ajunge la cota superioară a peretelui. Acest sistem este foarte rapid ajungîndu-se ca în 24 de ore să se realizeze înălţimea de perete egală cu a unui etaj, care este în medie de 2,75 m, ceea ce înseamnă că pereţii unui bloc cu 10 etaje se realizează în 10 zile, ceea ce demonstrează de la sine rapiditatea metodei.

Sistemul are, de asemenea, marele avantaj că se realizează o mare economie de material lemnos, în cazul unui bloc cu 10 etaje materialul lemnos să fie folosit de 23 de ori faţă de 5 ori cît se realizează prin metodele vechi, obişnuite.

Ing. constructor TIŢĂ VENIAMIN
Întreprinderea T.C.E.H. 1
Constanţa

Ce ne spun ADÎNCURILE MĂRII

Stînd pe ţărmul mării, privirea îţi aleargă departe, acolo unde cerul pare că se-ntîlneşte cu marea. Două întinderi uriaşe! Omul le-a cucerit pe amîndouă, cu gîndul (astronomia) şi cu fapta: navigatorii şi cosmonauţii. Se întîlneşte aci istoria de mii de ani a primilor îndrăzneţi mateloţi, care s-au avîntat cu curaj peste întinderile de apă, cu cei care au deschis drumul în Cosmos. Înfrăţirea este veche: cu ajutorul cunoştinţelor astronomice orientarea navigatorilor pe mări şi oceane a devenit precisă, iar la rîndul lor cunoştinţele astronomice au cîştigat din zelul marinarilor care observau cerul, schimbările de poziţie ale constelaţiilor, văzute în diferite momente ale lungilor lor călătorii pe mare. Unii vor spune: aceasta a fost o dată! Dar nu! Şi astăzi se împletesc rodnic ştiinţa mării cu cea a cerului. Iată unul din cele mai noi exemple.

Se ştie că, neobosite, zi şi noapte, fluviile cară în mare săruri de calciu, de patru ori mai mult decît aduc ele sare obişnuită (clorură de sodiu). Şi totuşi, marea conţine de vreo 46 de ori mai multă clorură de sodiu decît calciu. Cine consumă calciul? Micuţele, dar enorm de multele animale marine care-şi fac scoici din sărurile de calciu. Unele scoici sînt mici de tot încît numai cu microscopul pot fi văzute, cum sînt cele ale foraminiferelor, animale micuţe, dar care acoperă aproape 125 milioane km pătraţi din fundul oceanelor. Carapacele acestor fiinţe vii cad pe fundul mării o dată cu moartea acestora. Acolo stau milioane de ani. Se poate ca marea să fi dispărut de mult şi acum pe locul acesta să fie aşezări omeneşti. Chiar în Munţii Himalaiei — cei mai înalţi de pe glob — la 6 500 m înălţime, dacă sapi dai de un strat de 60 m grosime format din foraminifere care au fost odată pe fundul mării. Aşadar, aceste scoici sînt mărturie a unor vremi trecute. Şi iată că învăţaţii s-au gîndit să folosească mărturia lor pentru a afla ce se întîmpla pe atunci. Privind nişte corali vezi şănţuleţe şi ridicături: fiecare reprezintă calciul pe care l-a scos animalul din apa mării şi l-a folosit la construirea „pavezei" sale. Operaţia aceasta nu se făcea decît în timpul zilei: în fiecare zi un şănţuleţ. Numărînd şănţuleţele de la o scoică din India vedem că sînt 360 într-un an de creştere. Dar la alte scoici rămase din vremuri depărtate s-au găsit 385 sau 400, ba chiar 410 şănţuleţe şi anume cu atît mai multe şănţuleţe cu cît scoicile proveneau din vremuri mai vechi. Aceasta înseamnă că pe atunci erau mai multe zile într-un an! Deci ziua era mai scurtă, Pămîntul se învîrtea mai repede în jurul său. Într-adevăr, s-a constatat că din cauza frecărilor (fluxul şi refluxul mărilor precum şi fenomenele dinăuntrul globului), iuţeala de rotaţie a Pămîntului în jurul axei sale scade cu 2 secunde la 100 000 de ani. Aşadar, dacă găsim o scoică cu 420 şănţuleţe înseamnă că stratul de pămînt în care se află are o vechime de 600 milioane de ani, căci pe atunci un an trebuie să fi avut 420 zile.

Şi, într-adevăr, măsurătorile făcute prin altă metodă (izotopi radioactivi) au arătat că aşa este. Deci scoica fosilă serveşte la cunoaşterea fenomenelor care s-au întîmplat cu sute de milioane ani în urmă pe planeta noastră.

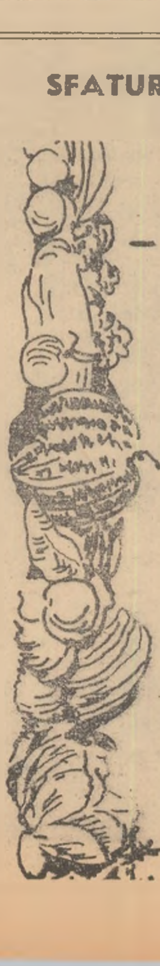
Frecarea pe care o exercită fluxul şi refluxul mărilor se poate calcula. Din întîrzierea rotirii Pămîntului dacă scădem această frecare rămîne partea ce le revine forţelor dinăuntrul globului, în această acţiune de frecare. Cît de important este să ştim cîte ceva despre aceste forţe, de la sute şi chiar mii de kilometri adîncime, [illegible] picioarele noastre! Deci iată cum se întîlnesc în această problemă cele trei uriaşe domenii: întinderea mărilor, nesfîrşitul cerului şi misterioasele adîncimi ale Pămîntului.

I. SABETOY

SFATURI PENTRU MICII NATURALIŞTI

SEPTEMBRIE

Ce frumoase sînt zilele de septembrie, cu cerul nespus de senin, cu nopţile răcoroase, cu cîmpurile întinse pe care ară tractoarele, pregătind aşternutul cald pentru cerealele de toamnă.

Pentru micii naturalişti această lună are un farmec deosebit. Ei îşi petrec ultimele zile de vacanţă. Ca un ultim salut de rămas bun, vara pune la dispoziţia lor toată bogăţia de roade, pe care cu atîta migală le-a făurit. Se recoltează din livadă soiurile tomnatice de mere, pere, prune, piersici, din vie strugurii; din grădina de legume ardei, gogoşari, vinete, ceapă, varză, conopidă, morcovi etc. O dată cu strîngerea recoltei se fac pregătirile pentru anul viitor. În livezi se adună fructele bolnave căzute pe jos, frunzele cu dăunători, se pun inele cleioase pentru prinderea cotarilor, apoi se ară şi se sapă printre pomi aplicînd totodată îngrăşăminte. În pepinieră se verifică prinderea altoirilor efectuate în lunile trecute. Pentru înfiinţarea cîmpului I al pepinierei în primăvară, acum se stratifică speciile de sîmburoase, creîndu-le prin aceasta condiţii favorabile pentru germinare.

În grădina de legume se aleg cei mai frumoşi gogoşari, ardei, vinete, castraveţi, pepeni, din care se scot seminţele şi se pun la uscat. Se recoltează arpagicul.

Cîmpul eliberat se pregăteşte pentru însămînţările de toamnă, efectuîndu-se arătura adîncă.

Viitoarea primăvară are nevoie de foarte multe flori care să ne înfrumuseţeze şcolile. Acum, se recoltează din grădina de flori seminţe de gheţişoară, petunie, salvie, gura leului, urzicuţă şi se pun la uscat. Se efectuează altoitul trandafirilor în ochi dormind). Afară pe brazdă se plantează panselele, părăluţele şi nu-mă-uita. Florile care suportă toamna numai în seră, sînt scoase de pe brazdă şi plantate la ghivece.*

Prof. VIORICA DUMITRU

*) = trandafirul se păstrează, nu vegetează decît în primăvara anului viitor cînd dă naştere la vlăstar.

VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI

●2 300 kg flori de mușețel! ...cesta este rezultatul muncii ...ionierilor din comuna Chilia ...eche, raionul Tulcea. În zile... de tabără pionierii și-au do...edit hărnicia în acțiunea de ...tringere a plantelor medicina...e. Pionierii Stoica Gheorghe, ...avlovschi Andrian, Cristea E...sabeta, Fudulu Gheorghe, Bor...an Ion s-au situat și de data ...ceasta printre fruntași.

● Într-una din zile, tractoriștii din comuna Coțușca, au primit vizita pionierilor din satul Cotul Miculinț, raionul Săveni. Cite lucruri interesante au aflat ei despre tractor, despre munca tractoriștilor... Vizita prin atelierul mecanic le-a permis să afle multe lucruri și despre piesele componente ale tractorului. Baieții mai ales au fost încîntați de cele văzute.

● „Participați cu toții la con...curs! Mare concurs de pes...cuit!" Cîteva zile unitatea de ...pionieri din comuna Reteag, ra...ionul Dej a fost în fierbere. ...Pionierii, pescari amatori se ...pregăteau pentru concursul de ...a apa Valea Mare, din apropie...rea satului. „Pește mic, pește ...mic! Hai, agață-te-n cîrlig!" își ...ziceau în gînd toți concurenții ...dar, pe locul întîi s-a clasat ...Cimpean Gheorghe, urmat de ...Holean Ion, și Mureșan Doru.

● Zile calde, pline cu soare! Colectiviștii din comuna Tansa, raionul Negrești erau aproape toți prinși în toiul muncii la recoltat și treierat. Tot atunci, trebuiau să culeagă și ciupercile care crescuseră mari, cărnoase. Dar cum? Recoltatul e o treabă care nu suferă amînare. Aflînd, pionierii au sosit îndată și... în scurt timp au adunat 80 kg de ciuperci.

(După scrisorile primite de la Tăbăcaru Nicoleta, Chiș Gheorghe și Scutaru Eugen)

IN DRUMEȚIE

Mare ne-a fost bucuria cînd am aflat că vom face o drumeție în orașul Suceava, vechea cetate de scaun a Moldovei.

Primul popas l-am făcut la Muzeul regional de istorie. Apoi, am vizitat casa memorială „Ciprian Porumbescu" unde am cunoscut viața și opera marelui nostru compozitor, Muzeul de științe naturale, o expoziție de pictură și sculptură.

De asemenea, am admirat impunătoarea statuie a celui mai de seamă domnitor moldovean, Ștefan cel Mare.

Ceea ce te impresionează însă în mod deosebit în Suceava sînt numeroasele construcții de locuințe. Nu mai există nici o asemănare între vechile cocioabe dărăpănate, mizere, în care trăiau muncitorii și familiile lor — și noile locuințe elegante, confortabile, adevărate palate din beton și sticlă...

Nu lipsesc nici grădinițele cu flori multicolore care dau un aspect vesel noilor cartiere. Orașul s-a mai îmbogățit cu numeroase școli noi, policlinici, magazine etc. Se poate spune pe drept cuvînt că Suceava este un oraș nou, mîndria regiunii noastre.

GHEODON FLORIN
Școala de 8 ani nr. 5, Botoșani

SURÎD MUȘCATELE...

Ne mai despart doar puține zile pînă cînd clinchetul clopoțelului va anunța, vesel, începutul unui nou an școlar. Zilele vacanței le-am trăit din plin. Ne-am scăldat în apa înspumată a mării, am drumețit pe cărări umbroase de munte, iar în jurul focului de tabără am cîntat și am jucat. Nu am uitat însă nici școala noastră dragă.

Zilele trecute, ne-am adunat la școală și am dat o mînă de ajutor la curățirea claselor: am șters băncile, catedra, pereții, am spălat geamurile, am ajutat la curățatul dușumelelor. Fetele, mai îndemînatice, au spălat și au călcat frumos perdelele. Cînd totul a fost gata, am adus ghivece cu flori pe care le-am pus la ferestre și pe coridoare. Cu toții ne-am gîndit ce surpriză le vom face celor mai mici școlari care pășesc pentru prima oară pragul școlii, cînd vor vedea cum le surîd mușcatele din ferestre, urîndu-le parcă: „Bine ați venit!".

ARSENE ILEANA
Școala de 8 ani, comuna Peștera, raionul Medgidia

SPORT

PE CEL MAI ÎNALT PODIUM

Ne-am obișnuit ca atunci cînd sportivii noștri sînt plecați să reprezinte țara, pe diferitele meridiane ale globului, în importante confruntări internaționale să așteptăm cu nerăbdare vești de la ei. Și nu odată veștile acestea ne-au umplut inimile de bucurie, ca cea primită zilele trecute din orașul iugoslav Jajce, locul de desfășurare a actualei ediții a campionatelor mondiale și europene de caiac-canoe. Caiaciștii și canoiștii noștri au cîștigat 6 titluri de campioni ai lumii și Europei. 4 medalii de argint și una de bronz. Iar în clasamentul general pe națiuni, Republica Populară Romînă s-a clasat prima între 25 de țări participante.

Începînd din anul 1956, de la Olimpiada de la Melbourne caiaciștii și canoiștii noștri au început să se afirme cucerind trei titluri olimpice. De atunci, la canoe aproape în fiecare an ei au obținut titluri mondiale și europene. Din 1961 au început și victoriile la caiac. În toți acești ani, sportivii noștri s-au pregătit cu dîrzenie și perseverență țintind cea mai înaltă culme a afirmării. Și recentele campionate mondiale le-au oferit acest prilej. Sportivii romîni A. Vernescu (caiac simplu 500 m), V. Nicoară și H. Ivanov (caiac dublu 500 m și caiac dublu 1 000 m), S. Ismailciuc (canoe simplu viteză), A. Sidorov și A. Iacovici (canoe dublu viteză) au urcat pe cel mai înalt podium. Ei au devenit campioni ai lumii și ai Europei.

Alături de ei, frumoase succese a obținut al doilea echipaj de caiac dublu 500, și cel din proba de caiac 4 x 100 m care au cîștigat două medalii de argint, cît și echipajul de canoe dublu fond care a cucerit medalia de bronz.

Un buchet de minunate succese pentru care tinerii noștri canotori merită cele mai calde felicitări.

A. VERNESCU

S. ISMAILCIUC

A. SIDOROV

A. IACOVICI

V. NICOARĂ

H. IVANOV

Primul meci...

Dacă cu cîtva timp în urmă, într-o marți după-amiază, v-ați fi aflat în preajma bazei sportive a uzinelor de pielărie din Cluj, v-ar fi mirat, desigur, numărul mare de copii ce se îndreptau spre terenul de fotbal. Urmărindu-i și intrînd împreună cu ei pe poarta stadionului, nu v-ar fi părut însă rău. Ați fi asistat la o pasionantă întîlnire de fotbal: primul meci între echipele taberelor locale de la Școala medie nr. 10 și Școala medie nr. 12. Și știți ce v-ar fi impresionat mai mult? Jocul frumos, deplina sportivitate, puternica dorință de-a învinge.

Meciul a început într-o notă de deplină egalitate, atacurile celor două înaintări succedindu-se de la o poartă la alta, ce-i drept, fără nici o eficacitate. Minutul 9 aduce primul gol și prima satisfacție galeriei de la Școala medie nr. 12. Un schimb de pase între Pop și Kadar, un șut pe poartă a lui Lucaci Dorel, portarul respinge mingea și Moldovan o reia cu capul în plasă: 1-0! Jucătorii de la „medie 12" parcă prind aripi și 15 minute mai tîrziu, după o dominare netă, înscriu al doilea gol prin Kadar, scor cu care se încheie repriza.

După pauză, cei de la „medie 10" dau semne de oboseală. Pornesc cu toții în atac, iar apărarea rămîne descompletată. Și astfel, la un contraatac în superioritate numerică, scorul devine 3-0 pentru „medie 12". Urmează o perioadă de revenire și după o ocazie ratată în minutul 43, în minutul 51 survine și golul de onoare, înscris de Herșkovici. 3-1! Ultima parte a jocului aparține tot celor de la „Școala medie 12", care mai înscriu de două ori prin Kadar și Lucaci în minutul 61 și 67. Și astfel, după 70 minute de joc meciul se încheie cu scorul de 5-1! „Nu-i nimic, vine doar și revanșa, au spus pionierii de la „medie 10". Pînă atunci trebuie să ne pregătim". Nu au părăsit terenul de sport înainte de a-și felicita însă cu căldură adversarii.

TEODOR CRISTIAN

STELICĂ LAS'PE MÎINE

Scenetă

de I. AVIAN

Tabăra numără două sute de elevi. Nu-i de mirare deci că veselia și cîntecele se aud pîna hăt departe în inima pădurii. Pomii, încîntați de voioșii musafiri își leagănă crengile a mulțumire parcă...

Pe potecile care șerpuiesc parcă jos la poale sau care urcă sprintene sus către munte merg furnicar de copii dornici să afle frumusețile acestor priveliști. Doar poteca îngustă, care nu duce nici spre poale, nici spre vîrf, ci duce spre bucătăria taberei, este mai puțin aglomerată. Iată-l pe Alecu ducînd un braț de vreascuri. Merge țanțoș și fluieră de parcă ar purta cine știe ce trofeu. Iată-l și pe Manole curățînd cartofii cu o măiestrie de gospodină. Sînt bucuroși că pot fi și ei de ajutor în treburile gospodărești, celor mai în vîrstă. La ieșirea din cort apare fără grabă Stelică. Se întinde și se freacă la ochi.

Ioniță: Ce s-a întîmplat, Stelică? N-ai dormit noaptea asta?

Stelică: Ba am dormit, dar nu știi? Somnul te trage la somn.

Ioniță: O fi!

Stelică: Este, nu o fi! Ce folos că somnul mă trage la somn, dacă voi mă trageți la bucătărie?

Ioniță: Ești de serviciu!...

Stelică: Sînt, preferam însă abia mîine să fiu.

Ioniță: Ce poți face azi, nu lăsa pe mîine!

Stelică: N-am nimic împotrivă. Pot lăsa și pe poimîine.

Ioniță: La drept vorbind, tu nu ești de serviciu azi, ai fost ieri, dar ieri l-ai rugat pe Alexe să-ți țină locul.

Stelică: Mda, n-aveam încotro. Trebuia să-l rog pe Alexe că pe Sandu îl rugasem, alaltăieri, iar pe Cristea îl rugasem răsalaltăieri să facă de serviciu în locul meu.

Ioniță: Și tu să nu miști un deget!

Stelică: Eu respect deviza noastră: „toți pentru unul"...

Ioniță: „Și unul pentru toți"...

Stelică: Da, și eu mă odihnesc pentru toți. De aceea îi rog pe ceilalți să facă de serviciu pentru mine.

Ioniță: Măi, Stelică, dar pe tine cînd o să te rogi să faci de serviciu?

Stelică: M-am rugat, Ioniță, dar eu sînt încăpățînat și m-am refuzat...

Ioniță: Te-ai refuzat chiar pe tine?

Stelică: Sigur! Eu sînt un om obiectiv. Cînd nu sînt de acord cu ceva, mă refuz și pe mine însumi... Uite, nu mai departe decît aseară. Mi-am spus: „Stelică, salata de roșii e grozavă! Du-te să-ți mai dea și o a doua porție". Și m-am refuzat categoric: „Nu, nu mă duc să cer o a doua porție". Așa că n-am cerut o a doua porție, am cerut o a treia...

Ioniță: Ei, destulă vorbă. Ia găleata, du-te la izvor și adu apă la bucătărie.

Stelică: Ioniță, ce-ar fi să iei tu găleata? Izvorul nu-i departe.

Ioniță: Hai, hai, du-te și adu-o plină.

Stelică: Plină? Păi știi tu unde-i izvorul?

Ioniță: Ziceai că nu-i departe!

Stelică: Ziceam că nu-i departe izvorul, dar în schimb bucătăria, ehehe!... Ioniță, fă-mi hatîrul ăsta. Mergi tu în locul meu și mîine o să merg eu în locul tău... Azi sînt mahmur.

Ioniță: Lasă, te duci tu la izvor. Dimineața e răcoroasă și aceasta o să te înviorezе...

Stelică: Pe mine nu mă înviorează apa rece și dimineața răcoroasă. Pe mine mă înviorează prînzul călduț și supa fierbinte. Mi-e lene. Cred că sînt bolnav.

Ioniță: De ce suferi?

Stelică: Sufăr cînd văd găleata.

Ioniță: Izvorul nu e departe. O sută de metri.

Stelică: O sută de metri dus, o sută de metri întors, total 400 de metri.

Ioniță: Două sute de metri.

Stelică: Două sute eu, două sute găleata fac patru sute...

Ioniță: Dar ce te privește cîți metri parcurge găleata?

Stelică: Păi mă interesează că doar eu o duc pe ea, nu mă duce ea pe mine! Patru sute de metri! Asta înseamnă în zece zile 4 mii de metri. Într-o sută de zile 40 km și în o mie de zile înseamnă să parcurg 400 km! Păi mai bine mă înapoiez acasă că nu sînt decît 150 km! Și fără găleți.

Ioniță: Termină cu asemenea calcule și du-te la izvor. E nevoie de apă la bucătărie.

Stelică: Spune-mi, Ionică, mîncăruri fără apă nu există?

Ioniță: Ziceai că-ți place supa!

Stelică: Ei, dar supa nu o aduci cu găleata. O aduci cu tăiețel. Zău, Ioniță, mergi tu la izvor în locul meu și mîine o să facă Grigoraș în locul tău.

Ioniță: Vrei să spui, tu, nu Grigoraș.

Stelică: Nu eu, că mîine am aranjat cu Grigoraș să facă el în locul meu fiindcă eu trebuie să fac în locul lui Didina, care a fost de serviciu în locul lui Manole cînd l-a înlocuit pe Cristea, care i-a ținut locul lui Manole, cînd a făcut Manole în locul meu, căci eu trebuia s-o înlocuiesc pe Ioana cînd...

*

Au trecut cîteva zile de cînd veselia și cîntecele au pus stăpînire pe tabără. Zile pe care elevii nu le vor uita curînd, zile în decursul cărora Stelică însă a „uitat" să mai facă de serviciu. E adevărat că el a „uitat", dar n-au uitat colegii lui care l-au înlocuit.

*

Stelică (numărînd încet): 2... 3... 4... 5..

Manole: Ce tot numeri acolo, Stelică?

Stelică: Am scuturat cinci pături. Mai am 32 și am terminat.

Manole: Ai terminat cu păturile?

Stelică: Cu mine.

Manole: Cum s-au adunat atîtea?

Stelică: S-au adunat că pînă acum mi-au tot ținut alții locul la scuturat.

Manole: Atunci dă-i drumul.

Stelică: Păi i-am dat drumul. Ce crezi că mai am putere să o țin în mîini?

Ioana: Dacă nu ți-ai strîns singur patul în celelalte zile.

Stelică: Eu nu înțeleg ce-i nevoie de atîtea pături! E vară, e cald! E soare!

Ioana: Dar tu de ce ai cerut astă noapte încă o pătură?

Stelică: Păi astă noapte nu era soare!... 5... 6... 7...

Cristea: Stelicăăăă! Stelicăăăă!

Stelică: 8... 9... 10...

Cristea: Stelică, treci la apă!

Stelică: Nu mi-e sete... 11... 12...

Cristea: Apă la bucătărie! N-ai mult de cărat: 72 de căldări!

Stelică: Aoleu! Dar cînd s-au adunat atîtea?

Cristea: Să-ți fac socoteala: trei căldări cînd am cărat eu pentru tine, două ai de adus pentru Alexe, două pentru Sandu, una pentru Ioana, trei pentru Ioniță...

Didina: Stelicăăă! Unde ești, Stelică?

Stelică: Aici între pături!

Didina: Ieși din pături și mergi după vreascuri.

Stelică: Imposibil! După ce ies din pături intru în căldări!

Didina: Ieși din căldări și treci la vreascuri! N-ai mult de adus: 41 de brațe! Un braț pentru Anton, cinci brațe pentru Manole, trei brațe pentru Mircea...

Stelică: Cum văd eu, grozav mă mai iubiți! Mă țineți numai în brațe!

Didina: Două brațe pentru Cristea...

Stelică: De unde atîtea brațe, că-s om nu caracatiță.

Mircea: Stelică! N-auzi? Stelică! De ce nu răspunzi? Ce ai?

Stelică: (moale): Ce să am? La nord am pături, la sud am vreascuri, la miazăzi căldări și pînă o să termin, mă tem că mă apucă miazănoapte!

Mircea: Treci la cartofi!

Stelică: N-ai vrea să-i cureți tu în locul meu?

Mircea: Cum să nu. Atunci du-te să tai roșiile în locul lui Alecu, fiindcă el le-a tăiat de opt ori în locul tău.

Stelică: Și dacă le tai mărunt de tot îmi socotiți că le-aș fi tăiat de opt ori?

Petrică: Stelicăăă!... Unde ești?

Stelică: Aici, la vreascuri, după apă, să curăț cartofi, că-s păturile cu căldări și stau roșiile netăiate... asta... voiam să spun... tai păturile și curăț vreascurile de roșii... nu... adică... mă duc la izvor după pături să scutur cartofii...

(Din atitudinea pe care au luat-o copiii în tabără, Stelică și-a dat seama că este dezaprobat; că răsfățul și obiceiul de a lăsa pe alții să-i îndeplinească datoriile, i-a mîhnit pe toți în așa măsură, încît Stelic[ă a] făgăduit că o să se lecuiască... și s-a lecuit).

Cristea: Stelică, de ce te-ai sculat azi atît de devreme?

Stelică: Sînt de serviciu.

Cristea: În locul cui?

Stelică: Păi... în locul meu...

Cristea: Nu vrei să scutur eu păturile în locul tău?

Stelică: Nu, că voi m-ați scuturat destul!...

Cristea: Bravo, Stelică! Așa îmi placi! Dă-mi mîna să te felicit.

Stelică: Nu-ți dau nici o mînă! Nu vezi că am în ele gălețile?...

Personaje:

Ioniță: 13–14 ani

Manole: 14 ani

Ioana: 13 ani

Cristea: 14 ani

Didina: 13 ani

Stelică: 13–14 ani

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"